

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

МАТЕРІАЛИ

VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

15 – 16 жовтня 2019 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції 15-16 жовтня 2019 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2019. – 230 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Редакційна колегія:

Агеєва І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - д.е.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф., Ніколюк О.В. – д.е.н., доц., Каламан О.Б. – к.е.н., доц., Мельник Ю.М. – к.е.н., доц.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом №2 від 01.10.2019 р.

власти не будут сделаны действенные шаги для обеспечения роста собственных бюджетных доходов самоуправлений, то социально - экономическое положение в самоуправлениях еще более усложнится, что в будущем создаст значительные проблемы в области политической и экономической стабильности страны.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ І ІННОВАЦІЇ

Лагодієнко В.В., д.е.н., професор
Голодонюк О.М., старший викладач
Мільчева В.В., аспірант
Одеська національна академія харчових технологій

Для того, щоб побудувати організацію, здатну продовжувати свою діяльність в довгостроковій перспективі, важливо зрозуміти ключову роль основної частини (визначення та вимірювання) організації в рамках інноваційного процесу. Інноваційний процес є дуже складним та багатовимірним, оскільки багато факторів взаємодіють, щоб зробити можливим існування цього процесу. Як правило, організації, які розпоряджаються необхідними ресурсами, сильною мотивацією до інновацій та організаційним кліматом, який дозволяє та заохочує появу інноваційних ідей, – швидко та успішно сприятимуть впровадженню інновації.

Таким чином, здатність до інновацій представляє здатність постійно вносити знання та ідеї в нові продукти, процеси та системи, як на користь організації, так і акціонерів.

Можливість розробки нових ідей та впровадження інновацій стали пріоритетом для багатьох організацій. Інтенсивна глобальна конкуренція та технологічний розвиток зробили інновації джерелом конкурентної переваги. Визначення інновацій викликало інтерес як для дослідників, так і для власників підприємств різних галузей. Вважається, що спосіб визначення інновацій всередині організації надалі визначатиме, які заходи будуть проходити в межах компанії, а які – за рахунок аутсорсингу. Вчені та представники різних галузей застосовували різний підхід із багатьох перспектив щодо визначення інновацій, включаючи радикальні або поступові зміни в продукції, процесах та ринках.

Визначення інновацій описує їх ступінь та характер у певній організації. На інновації, як результат інноваційного процесу, сильно впливає те, як організації визначають поняття інновації. Цей факт підкреслює ряд критичних наслідків для організацій та створює новий порядок управління інноваціями. Деякі особливості інновацій змінюються залежно від розглянутої організації, оскільки деякі організаційні характеристики змінюються залежно від типу розглянутих нововведень. Ці особливості називаються вторинними характеристиками інновацій [1].

Сумісність є чудовим прикладом, оскільки одне нововведення може суттєво відрізнитися з точки зору придатності для різних організацій. Складність, відносна перевага або витрати – це кілька характеристик, які

можуть суттєво відрізнятися від однієї організації до іншої.

Основними характеристиками інновацій є такі, які не змінюються незалежно від організації, тісно пов'язані з промисловим контекстом, в якому відбувається інновація.

Інші автори [2; 3] визначили інші особливості інновацій, такі як: масштабність та її вплив на компетенції фірм, прагнучи дослідити відмінності між інкрементальними та радикальними інноваціями.

Визначають ще одну характеристику інновацій, а саме – фактор, що посилює або знищує компетенцію [4]. Нововведення, що стимулює організаторські здібності, призводить до вдосконалення цих навичок та ноу-хау організації. Більше того, нововведення, яке гальмує прояв навичок, негативно впливає на ці пункти. Ця особливість укорінена в особливостях кожної організації. Отже, будь-яке нововведення може бути стимулом для компанії та перешкодою для іншої.

Багато існуючих досліджень детермінант інновацій спрямовані на виявлення конкретних характеристик фірми, які могли б вплинути на процес інновацій та / або впливу на навколишнє середовище. Дослідження виявили структурні фактори, характерні для великих фірм. Небагато досліджень розглянули наслідки стратегічної орієнтації, навчання та гнучкості.

Внутрішні та зовнішні фактори можуть мати прямий вплив на організаційну інновацію за кількістю прийнятих нововведень. Внутрішні фактори – орієнтація на ринок, політика навчання та технологій – спрямовані на покращення інноваційної поведінки фірми. Зовнішні фактори (концентрація в галузі та перешкоди для вступу) безпосередньо впливають на ставлення організації до інновацій або шляхом гальмування або стимулювання пов'язаної з цим роботи.

Організаційна інновація – це одновимірне явище. Воно підкреслює тенденцію компаній ініціювати та/або впроваджувати різні види інновацій: технологічні, адміністративні, продуктові та процесуальні. Цю концепцію можна розглядати з різних точок зору в рамках організаційної бази – технологічної точки зору, поведінкової перспективи та у світлі продукту.

У літературі в галузі інновацій показано зв'язок між стратегічною орієнтацією – орієнтацією на ринок, орієнтацією на навчання та на технологічну політику – та організаційними інноваціями.

Інновацій не вистачало у моделях, пов'язаних із орієнтацією на ринок, література про ринкову орієнтацію порівняно нещодавно почала визнавати вплив на інновації. Фірми, орієнтовані на ринок, є більш інноваційними, оскільки вони більш чуйно реагують на зміни, що відбуваються у потребах клієнтів. Сильна інтенсивність ринкової орієнтації відображає глибоке розуміння потреб клієнтів та конкурентної ситуації. Таким же чином, Nerver і Slater (1994) показують, що компанія, яку очолює ринок, може передбачати потреби, що розвиваються, і може реагувати, продаючи інноваційні продукти. Наполегливість у задоволенні потреб та бажань споживачів, які постійно змінюються, є джерелом інновацій.

На економічний прогрес продовжує сильно впливати розвиток та впровадження інновацій організаціями. Дослідження впровадження та розповсюдження інновацій проводяться на макроекономічному рівні, спираючись на зв'язки, встановлені між різними суб'єктами. Деякі автори підтримують думку про те, що розповсюдження та впровадження інновації сильно взаємопов'язані (Hislop, 1997).

«Процес дифузії передбачає поширення інновацій серед своїх потенційних послідовників» [5]. Спосіб сприйняття відповідних нововведень впливає на розповсюдження, пошук інформації та підготовку інновацій. Організаційна структура також містить виміри, які впливають на ймовірність інновацій. Різні стадії становлення проходять до самого становлення, а подальше прийняття вимагає також інших кроків, таких як тестування та модифікація / адаптація. На ці фази впливають різні набори змінних.

На початковій стадії процесу прийняття формуються переконання та уявлення, які потім можуть спричинити сприятливе або несприятливе ставлення на етапі переконання, відповідно до поведінкового наміру на стадії прийняття рішень. На етапі підтвердження особа, яка приймає рішення, приймає поведінку, яку можуть супроводжувати зміни у ставленні через намагання зменшити когнітивний ефект дисонансу, спричинений прийняттям інновацій.

На етапі підтвердження, якщо попередні очікування не збігаються з економічним, організаційним та поведінковим рівнем реальних результатів інновацій, той, хто приймає рішення, намагатиметься усунути дисонанс, змінивши своє ставлення, дії чи навіть знання. Також на цьому етапі інновація може бути дещо змінена, щоб відповідати потребам та організаційній структурі, відповідно, структура організації може змінюватися залежно від прийнятої інновації.

Процес впровадження інновацій з його п'ятьма етапами був важливим елементом у дослідженнях щодо розповсюдження та впровадження інновацій. Важливим є також хронологічний порядок інноваційного процесу.

Отже, можна зробити висновок, що сфера інновацій дуже широка. Можливість розробки нових ідей та інновацій стала пріоритетом для багатьох організацій. Інтенсивна глобальна конкуренція та технологічний розвиток зробили інновації джерелом конкурентної переваги.

Здатність компанії висувати ідею більш високої вартості може бути джерелом конкурентної переваги і являє собою причину, через яку замовник може обрати одну компанію на шкоду іншій.

Компанії, які можуть створити конкурентну перевагу, здатні покращити свою діяльність завдяки набутому досвіду, набутому знанню, яке з часом може стати джерелом відмінних компетенцій на ринку.

Література

1. Downs, G.W., Mohr, L.B., (1976), Conceptual issues in the study of innovation, Administrative Science Quarterly, No.21

2. Damanpour, F., (1991), Organizational Innovation: A meta-analysis of effects of determinants and moderators, Academy of management journal, Vol.34/ No.3
3. Dewar, R.D., Dutton, J.E., (1986), The adoption of radical and incremental innovations, Management Science, Vol.11/ No.32
4. Tushman, M.L., (2002), A structural approach to assessing innovation: construct development of innovation locus, type and characteristics, Management Science, Vol.48/ No.9
5. Drury, D.H., Farhoomand, A., (1999), Innovation Diffusion and Implementation, International Journal of Innovation Management, Vol.3/ No.2

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Гриза А.С., аспірант

Одеська національна академія харчових технологій

Зовнішньоекономічна діяльність (ЗЕД) – діяльність суб'єкта господарської діяльності України та такого ж самого іноземного суб'єкта, побудованої на взаємовідносинах між ними як на території України, так і за її межами. ЗЕД – це комплекс міжнародних торговельних операцій, які спрямовані на утворення проведення і регулювання процесу обміну товарами та послугами.

Зовнішньоекономічна діяльність здійснюється на рівні виробничих структур, таких як: фірми, організації, підприємства і т.д., з самостійним підбором іноземного контрагенту, який має певний товарний асортимент для експортно-імпортової угоди, який встановлює ціни і вартість контракту, розмір та часові рамки відвантаження і виступають часткою виробничо-комерційної діяльності як з внутрішніми, так і з закордонними партнерами.

Зовнішньоекономічна діяльність – один з важливіших векторів росту у багатьох сьгоднішніх державах та виступає джерелом товарів, які не країна не здатна виробляти самостійно, а також частково у видобутку прибутку від експортно-імпортової діяльності.

Сьогодні існує два стримуючі розвиток зовнішньоекономічної діяльності в Україні вектори: внутрішній та зовнішній. Під «внутрішнім» вектором, йдеться мова про питання державного рівня.

Питання збільшення продуктивності зовнішньоекономічної діяльності країни перебувають у винятковому сенсі і все це через питання всередині держави: явним дисбалансом структури країни є перехід до ринкової механізми господарювання; велика енерго- та ресурсоемітність ділянок національної економіки; національне виробництво знаходиться на низькому рівні серед конкурентів; відсутній інноваційний розвиток, зруйновані технічний та технологічний, індустріальний потенціал, тощо.

Також до важливих проблем та труднощів розвитку зовнішньоекономічної діяльності в Україні, можна виділити наступні пункти:

- Брюшкова Н. О., к.е.н., доцент, Анікієнко Ю. О., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса
50. ОСОБЛИВОСТІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНІЗАЦІЯХ ПУБЛІЧНОЇ СФЕРИ 136
Козак К. Б., к.е.н., доцент, Мироненко Б. В., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса
51. ПРОБЛЕМЫ ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ 139
Егорова-Гудкова Т.И., к.э.н., доцент, Тихонина Л.С, магістрант, ОНУ им. И.И.Мечникова, г. Одесса
52. ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ЦІНОВИХ СТРАТЕГІЙ НА ПРИКЛАДІ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ПЕРША ПРИВАТНА БРОВАРНЯ» 141
Агеева І. М., к.е.н., доцент, Тимчук Ю. М., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса
53. REFLECTIONS ON THE REGIONAL COMPETITIVENESS IN THE BLACK SEA BASIN-STUDY ON CEREAL MARKET 142
Voicilas D.M., Assoc.prof.dr., Senior researcher, Romanian Academy-Institute of Agricultural Economics, Certan I., Senior researcher, University of Agronomic Sciences and Veterinary Medicine of Bucharest
54. ALTERNATIVES FOR CASH CROPS IN A SMALL FARM 146
Ion Certan, Dinu Toma Adrian, University of Agronomic Sciences and Veterinary Medicine Bucharest
55. ФИНАНСОВЫЕ ПРОБЛЕМЫ МЕСТНЫХ САМОУПРАВЛЕНИЙ ГРУЗИИ 149
Борис Чичинадзе, д.е.н. Лектор Кутаисского (Грузия) Государственного Университета им. Ак. Церетели, Член научного общества экономистов Грузии, Член научного совета журнала „Бизнес и Законодательство”
56. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ І ІННОВАЦІЇ 151
Лагодієнко В.В., д.е.н., професор, Голодонюк О.М., старший викладач, Мільчева В.В., аспірант, ОНАХТ, м.Одеса
57. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ 154
Гриза А.С., аспірант, ОНАХТ, м.Одеса
58. PRIORITIES OF CONSUMERS OF EDUCATIONAL SERVICES AT LECTURES AT UNIVERSITIES IN ASIA, EUROPE AND NORTH AMERICA 156
Edgar J. Saucedo Acosta, Universidad Veracruzana, Xalapa,Veracruz, Mexico, Srećko Goić, University of Split, Croatia, Marta Latkowska, County College of Morris, USA, Walery Okulicz-Kozaryn, Pedagogical University of Krakow, Poland
59. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ПЛАНУВАННЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ 159
Константинова Т.В., к.е.н., ст.викладач, ОНАХТ, м. Одеса
60. СТВОРЕННЯ ФОНДУ ПІДТРИМКИ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ, ЯК ОСНОВА ЗМІЦНЕННЯ ЕКОНОМІКИ 162
Немченко Г.В., асистент, аспірант, ОНАХТ, м. Одеса
61. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПОЗИЦІЙ ХЛІБОПЕКАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ 164
Савченко Т.В., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
62. ВПЛИВ ПОЗИТИВНИХ І НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПСИХОЛОГІЧНУ СТІЙКІСТЬ ЛЮДИНИ 166
Петракова Є. Р., к.п.н., доцент, Черняк Г. А. к.і.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
63. УЧАСТЬ СТУДЕНТСТВА В ПОЛІТИЦІ 168
Мордовець М. В., к.п.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
64. МЕХАНІЗМИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ МІСТ І ГРОМАД В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ 171
Лайко О.І., д.е.н., с.н.с., Талпа В.П., Інститут проблем ринку та

МАТЕРІАЛИ

VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

15-16 жовтня 2019 р.

ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ

РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА

ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТТЯ

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 2 від 01.10.2019 р.

Підписано до друку 01.10.2019. Формат 60x84/16.
Папір офсетний.
Ум.друк.арк. 13,15.
Тираж 500 екземплярів.

Видавництво «Друк Південь»
Тел.: 0972122975